

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Geriausia, ką žmonės gali suteikti vieni kitiems – tai palaikymas, nuoširdus rūpestis ir vienybės pojūtis. Kai nėra svetimų bėdų, kai niekas abejingai nenukerta: “ne mano problemos...”, kai žmogus žino, kad jei tik reikės, jis kiekvieną kartą norės ir galės suteikti kitam palaikymą, ir pats sulauks pagalbos, blogai besijaučiant.

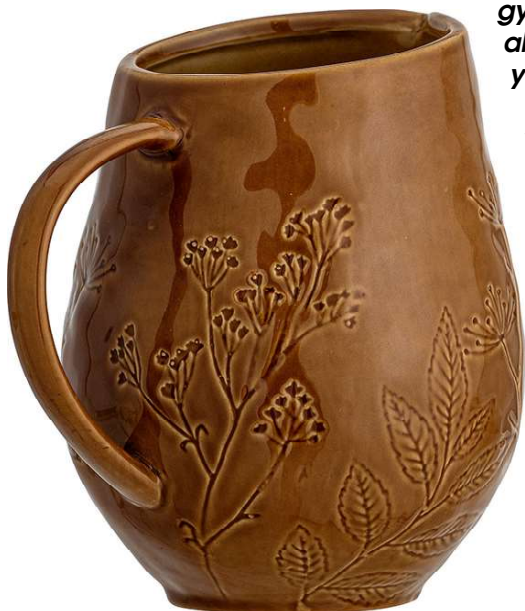
Bet..., mes gyvename dar ne rojuje, nes visi kartais klystame, abejojame, bijome, liūdime... Ir ta vidinė kančia mus stabdo, neleidžia išskleisti savo turimą gėrį, išreikšti savo geriausias savybes. Ir būtent, sunkiomis akimirkomis keli paprasti palaikymo žodžiai ar tiesiog buvimas šalia, išklausymas ar konkreči pagalba, gali ne tik padrauginti, bet ir išgelbėti...

Taip, mes esame žmonės... Suprantame, kad mes turime daug bendrumo žmogiškam gyvenime. Dėl to ir vienybės siekis – natūrali, prigimtinė mūsų visų būseną. Ir norisi tarpusavio palaikymo ir rūpesčio ne tik todėl, kad esame kartais nusilpę, bet ir todėl, kad neturime kito kelio išgyventi ar pasiekti tikslą.

Todėl kiekvienas žmogus, kuris padeda kitiems nežiūrint į nieką – yra rojaus kūrėjas. Net jei jam pasako, kad “tu geras žmogus”, o už akių – jo būdą visiems padės suprasti kaip kvailumą...

Tiesiog giliai širdyje toks žmogus tvirtai žino, kad nuoširdumas, žmogiškas tikrumas, kurį turime širdyje, mums visiems yra gyvybiškai svarbus. Toks nesupuvęs ar pilnas viduje žmogus žino, kad nesupuvime žmonijos stiprybė ir gyvenimo skonis, ir kol yra kenčiantys ir abejingi žmonės – vienybė tarp žmonių yra nepilna.

Tikiu, kad tai visi suprantame, tik ne visada tokiais gyvename. Būti geru žmogumi, geru draugu, geru tėčiu ar mama, geru vaiku, kaimynu, – tuo norime gyventi... Būkime tiesiog gerai žmonėmis visiems – taip kursime gyvenimą, apie kurį svajojame...

**“Palaiminti beturčiai dvasia,
nes jų yra Dangaus
Karalystė.”**

Mt 5, 3

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

1 Kar 17, 10–16; Ps 145, 7–10; Žyd 9, 24–28

Psalmės atliepas

Šlovink Viešpatį, mano siela!

Evangelija pagal Morkų (12, 38–44)

Mokydamas Jėzus kalbėjo: „Saugokitės Rašto aiškintojų, kurie mėgsta vaikščioti su ilgais drabužiais, būti sveikinami aikštėse, užimti pirmuosius krėslus sinagogose ir garbės vietas vaišėse. Jie surija našlių namus, dangstydamiesi ilga malda. Jų laukia itin griežtas teismas“.

Atsėdęs ties aukų skrynja, Jėzus stebėjo, kaip žmonės metė į skrynį smulkius pinigus. Daugelis turtingųjų aukojo gausiai. Atėjo viena suvargusi našlė ir įmetė du pinigėlius, tai yra skatiką. Pasišaukęs savo mokinius, Jėzus pasakė jiems: „Iš tiesų sakau jums: ši vargšė našlė įmetė daugiausia iš visų, kurie dėjo į aukų skrynį. Visi aukojo iš to, kas jiems atlieka, o ji iš savo neturto įmetė visa, ką turėjo, visus savo išteklius“.

Evangelijos komentaras:

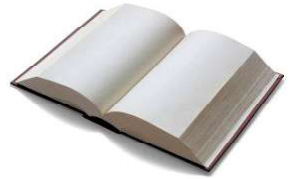
Dievui patinka pastebėti mažus žmones, ir juos kitiems parodyti kaip tinkamo elgesio pavyzdį. Tai paguodos žinia, kad ir pats kukliausias bet kurių laikų žmogus Dievui yra svarbus. Jo pastebėtas ir sulaukia palaikymo netikėčiausiais būdais.

Dvi našlės, gyvenusios skirtingais laikmečiais, atkreipia paties Dievo žvilgsnį. Sunkmečiu gyvenusi našlė, aprašyta Karalių I knygoje, išgirsta pranašo Elijo beveik beprotišką pasiūlymą: pasidalyti paskutiniu duonos kąsniu. Kas galėtų tai įvykdyti, kai puodai beveik tušti, derliaus nėra, o namie dar alksta sūnus? Vargšė našlė savo paskutiniais ištekliais pasidalyti paskatina pranašo Elijo paliudijamas Dievo pažadas apie neįtikėtiną Dievo pagalbą, kuri lydės per visą sausros metą. Kai žmogus klausosi Dievo žodžio, kai pasitiki Jo veikimu, išsipildo patys drąsiausi Viešpaties pažadai. Tam reikia širdies laisvės nuo daiktų, pinigų, bet ko. Pasitikėjimą Dievu augina supratimas, kad rytojūs nėra mano, bet tai Jo dovana.

To paties pasitikėjimo kupina ir kitos našlės širdis, paskatinusi į aukų skrynį įmesti visus savo išteklius. Našlė paaukojo daugiausiai, nors į aukų skrynį įmetė tik skatiką, už kurį buvo galima nupirkti kelias riekės, maždaug šimtą gramų duonos. Kiti aukojo gausiai. Jie skyrė Dievui ne geriausią, vertingiausią savo dalį, o tai, kas jiems atliko nuo visų išlaidų. Atiduoti likučius tai nevertinti to, kam skiriama auka. Vertę aukai suteikia nuostatą, su kuria ji skiriama. Kitaip tariant, svarbiausia, su kokiomis mintimis ryžtuosi dalytis savo ištekliais su kitais žmonėmis. Viską atiduoti gali tik tas, kuris jaučia didžiulį dėkingumą, troškimą atsiliepti taip, kaip gali. Dievą ir žmogų nudžiugina ne mūsų aukos dydis, o norinti dalintis žmogaus širdis. Sena patarlė sako, jog Dievas labiausiai klauso žmogaus širdies, ne vien liežuvio. Dievas ir mes patys pažįstame, kokią nuostatą turime dalindamiesi su kitais, kas dedasi mūsų širdyje, kai aukojame.

Pasakojimai apie dvi našlės gali priminti ir paties Jėzaus kelią. Jis, Amžinojo Dievo Sūnus ir mūsų brolis, čia, žemėje, mažuose ir dideliuose dalykuose renkasį pasitikėjimo kelią, nepasiduoda paviršutiniškumui, drungnumui, bet nori visą save dovanoti.

Dievui patinka, kai mes į Jo parodytą dėmesį atsiliepiame dėkingumu, meile, solidarumu, bendryste, džiaugsmu. Čia visai netinka įtarumas, godumas, pavydas, skaičiavimas ar apsimoka, svarstymas, kas man bus už tai. Į meilę tinkamiausia atsiliepti meile. Visa tai, ką turime, net gi kiek pinigų turime gaudami, visa tai yra mums suteikta galimybė dalintis. Dalintis galime ir laiku, gabumais, žiniomis, dėmesiu su tais, kuriuos sutinkame gyvenime. Svarbiausia – pralaužti savo egoizmo ir puikybės sienas, pasirinkti solidarumą ir atjautą, nebūti to, ką turime sargybiniu. Tuomet Dievui pakanka ir mūsų skatikų, mūsų mažų pastangų, rūpesčio, kai visa tai yra ištiesta mylint. Didelė ar maža dovana Dievo akyse yra tiesiog meilės dovana. Tokias dovanas Jis mums kas akimirka dovanoja, o mes priimame ir dėkojame. Metas žvilgtelėti į mūsų širdies saugyklas.

„Vaikų pasaulis mūsų pasaulyje”: lengviau imti ar duoti? Ką apie aukojimą mąsto jaunas žmogus?

Artėjant didžiosioms metų šventėms, daug kalbama apie pagalbą, paramą, aukojimą, mecenavimą. Ar vaikams sunku dalintis? Lengviau duoti ar imti?

„FM99” radijo studijoje kalbame su Alytaus jaunimo centro Jaunųjų žurnalistų kursų nariais Milda, Džiugu ir Dariumi, mintimis dalijasi Alytaus Volungės progimnazijos 6b klasės moksleiviai, o interviu parengė kursuose besimokantis Erikas. Kviečiame taip pat paskaityti nuostabių jaunųjų žurnalistų minčių!

Dalijimasis ir aukojimas – tai jausmas, kylantis iš širdies

Apie aukojimą ir dalinimąsi Livita Kuncaitė kalbėjosi su klasės draugu Marku Golcu.

– Ar kada nors vienas ar su savo šeima paaukojai ar dalinaisi su kažkokiu žmogumi?

– Taip, esu kelis kartus su savo šeima paaukojęs ir dalinęsis su kitais.

– Kada tai buvo?

– Tai buvo prieš kelerius metus, kai nuvažiovome prie Trakų pilies. Matyt, tas žmogus buvo papuolęs į kažkokią avariją ar šiaip buvo sunku gyvenime. Mums su tėvais pasidarė labai gaila, taigi nusprendėme paaukoti. Aišku, aukojome tikrai iš širdies, ne tai, kad parodytume, jos mes labai geri, bet tiesiog norėjosi padėti.

– Kaip po to jauteisi?

– Jaučiausi iš tikrųjų gerai. Ne tai, kad aš dabar esu labai geras ar šventuolis, bet, manau, kad tikrai gerai pasielgiau.

– Kaip manai, ar visi žmonės gali padėti kitiems?

– Aš manau, kad taip, nes tau nereikia turėti kažko daug, kad kitam pagelbėtum. Gali atiduoti savo senesnius rūbus, kad šaltomis žiemos naktimis nebūtų taip šalta. Tikrai manau, kad visi gali, jeigu tik nori, ką nors, kad ir menkiausią dalyką, paaukoti.

– Ar manai, kad už gerą darbą turi būti atlyginta. Jeigu taip, tai kaip? Aš manau, kad už gerą darbą nereikia atlyginimo. Tiesiog norėtusi, jog tas žmogus, kuriam padėjai, kai jis jau atsisotų ant savo kojų, kad jis padėtų kitiems.

– Taip, iš tikrųjų ir aš taip manau, kad už gerą darbą neturi būti atlyginta pinigais ar koku kitu būdu. Tiesiog tegul tas žmogus padeda kitam – tai būtų didžiausias atlyginimas, ir tai pakeistų daug ką mūsų šalyje, pavyzdžiui, nedarbą.

– Ar ir toliau ketini padėti kitiems?

– Taip, tikrai norėčiau tęsti savo veiklą padėdamas kitiems, tai tikrai būna malonus jausmas.

Milda Jacevičiūtė:

Aukojimas yra labai svarbus dalykas, kuris padaro žmogaus sielą šviesesnę. Aukojimas gali būti įvairus. Mes galime aukoti pinigus sunkiai sergančiam žmogui, bažnyčios parapijai, gyvūnų prieglaudoms ir t. t.

Ar kai aukoji, pasijauči geriau? Tikrai taip. Tai yra lyg savanorystė, mes dalį savo pinigų atiduodam žmogui, gyvūnui, parapijai ar dar kam nors. Kad ir nuo mažos dalies paaukotų pinigų, tai labai padeda. Įsivaizduokite, jei kiekvienas Lietuvos žmogus paaukotų du eurus, kiek pinigų turėtume? Iš tikrųjų, ne tai svarbiausia, kiek mes aukojame, svarbu tai, kad darome tai iš savo dūšios, ir mums rūpi kiti.

Kartą su klase rinkome pinigus močiutei, kuri labai stipriai sirgo. Ant palangės būdavo padėta taupyklė, ir kas kada norėdavo, galėdavo įmesti pinigėlių.

Visi labai mesdavo močiutei ir galių gale mes buvome surinkę virš aštuoniasdešimt eurų. Kai tuos pinigus nunešėme močiutei, ji taip džiaugėsi ir dėkojo, kad net apsiverkė.

Taigi tikrai malonu padaryti tokį darbą, kuris priverstų žmogų apsiverkti iš džiaugsmo. Apie tai yra aukojimas, visai nesvarbu, kiek aukoji, svarbu, kad dalelė tavęs jaučiasi laiminga.

Ateinantis sekmadienis – Pasaulinė Vargstančiųjų diena

Popiežius Pranciškus šioje dienoje kviečia atidėti į šalį statistikas. Vargstantieji – tai ne skaičiai, bet žmonės, su kuriais mes susitinkame. Kartu su jais gyvename. Kaip Jėzų, taip ir sunkiau gyvenančius sutinkame kely.

Šlienavos bažnyčioje Eucharistija bus švenčiama tik 9 val.

Kviečiame jungtis į „Dosnumo krepšelio“ iniciatyvą!

(Šioje akcijoje jau esame parėmę 9 žmones.)

Organizacija „Caritas“ pirmą kartą Lietuvoje skelbia šią bendrystės iniciatyvą „Dosnumo krepšelis“.

Paimk krepšėlį; pripildyk ilgo galiojimo maisto produktų; gražink, iš kur paėmei.

REIKALINGI PRODUKTAI:

Ryžiai, kruopos, miltai, makaronai, konservai, aliejus, saldumynai, cukrus, kava, arbata.

Iniciatyvos laikas: išstius metus, nuolat. Nuolat turėkime tokį krepšėlį kitam ar kitiems.

Džiaugiamės galėdami pagelbėti tiems, kuriems reikalinga kažkokia pagalba. Jie džiaugiasi ir dėkoja Jums!

CARITAS AKCIJA VISOJE LIETUVOJE

DOSNUMO KREPŠELIS

NUO SPALIO 4 D. IKI LAPKRIČIO 17-OSIOS, VARGSTANČIŲJŲ DIENOS

Planuojamas ekstraordinariųjų šv. Komunijos dalytojų ruošimas

Lietuvoje jau eilę metų turime ekstraordinariųjų Komunijos dalytojų tarnystę. Jeigu atsirastų pakankamas kandidatų skaičius, žiemą numatoma rinkti naują grupę pasiruošimui šiai tarnystei atlikti. Norinčius įsipareigoti šiai tarnystei, kviečiame kreiptis į parapijos kleboną.

Numatomus ekstraordinarius Komunijos dalytojus, atsižvelgdamas į jų pavyzdinę katalikišką gyvenseną, religinę praktiką bei moralę, parenka parapijos klebonas ir raštu pristato vietos ordinarui, prašydamas jiems siuntimo minėtai tarnystei atlikti. Kaip numato LVK gairės šiuo klausimu ekstraordinariniais Komunijos dalytojais neskiriami zakristijono pareigas atliekantys asmenys.

Siuntimas galioja tris metus ir gali būti atnaujintas neribotą laikotarpį skaičių. Ekstraordinariniam Komunijos dalytojui persikėlus į kitą parapiją ar pamiršus, nespėjus jį pratęsti, siuntimas tarnystei, kol nebus atnaujintas raštu, visais atvejais nustoja galioti.

Ekstraordinarinis Komunijos dalytojas tarnystę gali atlikti tik savoje parapijoje. Klebonui leidus, jis gali dalinti Šv. Komuniją Mišių metu, bet tik esant dideliame tikinčiųjų skaičiui arba kai liturgijos vadovas dėl rimtų priežasčių pats negali to daryti. Jis taip pat gali nešti Šv. Komuniją ligoniams parapijos ribose. Jei būtų tokių ekstraordinariųjų Komunijos dalytojų poreikis, klebonas tinkamus kandidatus raštu pristatys vyskupui iki š. m. gruodžio 10 dienos.

➡ Kuo aukojimas panašus į savanorystę? Tai, kad padarę didelį gerą darbą, mes negauname dalies sumos arba mums negražina jos po mėnesio. Mes tiesiog gauname aukso vertės „ačiū“, ir laimės atšarėlę. Taip pat vyksta savanorystėje, juk mes negauname atlyginimo. Mes gauname patirties ir paprastą gerą žodį „ačiū“.

Yra labai gera frazė: „Gerumas atsilgina tuo pačiu“. Ir ne, tai nereiškia, kad kažkada iš dangaus nukris suma, kurią aukojome, tai reiškia, kad jei mums reiks pagalbos, ji tikrai ateis. Aukodama kitiems gerai jaučiuosi, taip gerai žinant, kad tai gali kažkam išgelbėti ir gyvybę. Aukokime ir padėkime kitiems.

Bus daugiau.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,

AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinį paruošė kun. Rimas.